

L I G J
Nr.7986, datë 13.9.1995

PËR INSPEKTORATIN SHTETËROR TË PUNËS

Në mbështetje të nenit 16 të ligjit nr.7491, datë 29.4.1991 “Për dispozitat kryesore kushtetuese”, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI POPULLOR
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

V E N D O S I:

KREU I
DISPOZITA TË PËRGJITHSHME

Neni 1

1. Qëllimi i ligjit “Për Inspektoratin Shtetëror të Punës” (që më poshtë do të quhet “Ligj”) është të sigurojë zbatimin e legjislacionit të punës nga punëdhënësi dhe personat e punësuar prej tyre.

2. Shteti do të krijojë, zhvillojë e fuqizojë Inspektoratin Shtetëror të Punës (që më poshtë do të quhet “Inspektorati”), për të siguruar në emër të tij zbatimin e legjislacionit të punës dhe të kryejë inspektimin në punë, siç parashikohet në këtë ligj.

Neni 2
Përkufizime

1. Përkufizimet e Kodit të Punës do t’i aplikohen dispozitave të këtij ligji, me përjashtim të rasteve kur në të parashikohet ndryshe.

2. Me termin “Ministër” do të kuptojmë ministrin e Punës, Emigracionit, Përkrahjes Sociale dhe ish-të Përndjekurve Politikë.

3. Me termin “Ministri” do të kuptojmë Ministrinë e Punës, Emigracionit, Përkrahjes Sociale dhe ish-të Përndjekurve Politikë.

4. Me termin “Inspektorat” do të kuptojmë organet dhe inspektorët e Inspektoratit Shtetëror të Punës.

5. Me termin “Inspektimi në punë” do të kuptojmë veprimtaritë dhe inspektimin e kryer nga inspektorati.

6. Me termin “Person” do të kuptojmë çdo person fizik, siç përcaktohet në Kodin Civil.

7. Me termin “Ndërmarrje” do të kuptojmë çdo person juridik siç përcaktohet në Kodin Civil.

8. Termi “Legjislacioni i punës” do të përfshijë:

a) Kodin e Punës;

b) ligjin e punësimit;

c) ligjet që për zbatim i ngarkohen shprehimisht inspektoratit;

ç) aktet nënligjore që dalin në zbatim të pikave a deri në c.

9. Me termin “Marrëveshje kolektive” do të kuptojmë marrëveshjen e lidhur ndërmjet punëmarrësve dhe punëdhënësve, që rregullon marrëdhëniet juridike të punës, të drejtat dhe detyrat e secilës palë, të cilat rrjedhin prej tyre.

10. Me termin “Anëtar familjeje” do të kuptojmë një anëtar familjeje të punëdhënësit a të një personi të vetëpunësuar, i cili punon me të ose për të, pa pasur një kontratë punësimi dhe pa pagesë.

11. Me termin “Person i vetëpunësuar” do të kuptojmë një person, i cili kryen një veprimtari me leje, siç parashikohet nga ligjet e Republikës së Shqipërisë, për llogari të tij dhe kundrejt një fitimi.

12. Termi “Formim profesional” përfshin formimin dhe riformimin e:

a) të papunëve për punësim, të organizuar dhe të kontrolluar nga shërbimet e punësimit;

b) personave të punësuar nga punëdhënësi ose nga ndonjë person juridik a fizik i angazhuar nga punëdhënësi.

13. Me termin “I formuar” do të kuptojmë një person që merr pjesë në një program të formimit profesional apo punës praktike si pjesë e studimeve të tij, të organizuar nga Shërbimi Kombëtar i Punësimit ose nga një punëdhënës a person tjetër juridik ose fizik, i angazhuar nga punëdhënësi kundrejt një pagese dhe i autorizuar nga ministria.

14. Me termin “Zyrë punësimi” do të kuptojmë për:

a) një person që kërkon punësim, Zyrën e Shërbimit Kombëtar të Punësimit, e cila ka nën juridiksionin e saj vendbanimin e përhershëm të tij;

b) një punëdhënës, Zyrën e Shërbimit Kombëtar të Punësimit që ka nën juridiksionin e saj vendndodhjen e qendrës së punëdhënësit.

15. Termi “Substanca të rrezikshme” përfshin substancat që për nga vetitë e tyre fizike, kimike a biologjike paraqesin rrezik për personat e punësuar. Substanca të tilla përfshijnë lëndët plasëse, radioaktive, djegëse, helmuese, gërryese, infektuese, kancerogjene dhe lëndë të tjera dëmtoese, siç përcaktohen nga Këshilli i Ministrave.

16. Termi “Objekte të rrezikshme” do të përfshijë ndërtesat, pajisjet dhe makineritë ose objekte të tjera që paraqesin rrezik për jetën dhe shëndetin. Në objektet e rrezikshme përfshihen ashensorët, vinçat dhe mjete të tjera të veçanta transporti sipas përcaktimit nga Këshilli i Ministrave.

17. Termi “Shëndet” në lidhje me punën nuk synon vetëm mungesën e sëmundjes ose paafëtisë, por ai përfshin dhe elementet psikike e fizike që prekin shëndetin dhe janë të lidhura drejtpërdrejt me higjienën dhe sigurimin në punë.

18. Termi “Mirëqenie” nënkupton sigurimin nga ana e punëdhënësit dhe me shpenzimet e tij të ujit të pijshëm, banjove, dusheve, ndihmës së parë dhe kushteve të tjera sanitare; sigurimi i këtyre kushteve varet nga natyra e punës dhe numri i punëmarrësve që punojnë në ndërmarrje.

Neni 3

Të drejtat e inspektimit në punë

1. Ministri është përgjegjës për inspektimin në punë dhe për zbatimin e legjislacionit të punës. Ai ka të drejtë:

a) të krijojë inspektoratin dhe ta kontrollojë atë;

b) të nxjerrë rregullore për procedurat që duhet të ndjekë inspektorati;

c) të përcaktojë formën e procesverbaleve të aksidenteve në punë dhe sëmundjeve profesionale;

ç) të marrë të gjitha masat e nevojshme për të siguruar parandalimin e aksidenteve dhe sigurimin në punë, duke përfshirë këtu edhe informimin publik.

2. Inspektorati ka të drejtë:

a) Të inspektojë rregullisht

i) rregullshmërinë e marrëdhënieve të punësimit

ii) regjistrimin e punonjësve në sigurimet shoqërore e shëndetësore

iii) kushtet e punësimit, siç parashikohen në legjislacionin e punës dhe marrëveshjet kolektive

iv) sigurimin në punë

v) punësimin e fëmijëve dhe grave, të formuarve dhe anëtarëve të familjes.

b) Të urdhërojë punëdhënësit të riparojnë a zëvendësojnë ndonjë pajisje ose të ndërpresin çdo veprimtari që paraqet rrezik të dukshëm për shëndetin e punëmarrësve, apo të kërkojë riparimin e defekteve që vërehen në konceptimin e funksionimit të pajisjeve a të metodave të punës, për të cilat ata mund të kenë shkaqe të arsyeshme të besojnë se ato përbëjnë një kërcënim për shëndetin ose sigurinë e personave të punësuar.

c) Të hetojë aksidentet në punë dhe sëmundjet profesionale të personave të punësuar, të formuarve dhe anëtarëve të familjeve.

ç) Të këshillojë punëdhënësit dhe punëmarrësit për të drejtat dhe detyrimet që rrjedhin nga legjislacioni i punë dhe të organizojë informimin publik për legjislacionin e punës.

d) Të bëjë kërtime të nevojshme për fuqizimin e inspektimit në punë ose të kontrakttojë për to.

dh) Të marrë të gjitha masat e nevojshme për forcimin e parandalimit e aksidenteve në punë dhe sëmundjeve profesionale.

3. Të drejtat e inspektoratit zbatohen kundrejt gjithë punëdhënësve, punëmarrësve, personave të vetëpunësuar dhe anëtarëve të familjeve të tyre, që punojnë në Republikën e Shqipërisë, pavarësisht

nga shtetësia e tyre.

KREU II POLITIKAT SHTETËRORE TË INSPEKTIMIT NË PUNË

Neni 4

1. Shteti vendos një sistem të inspektimit në punë për të gjitha vendet e punës, i cili kërkon zbatimin e dispozitave të legjislacionit të punës, marrëveshjeve kolektive dhe të mbrojtjes gjatë procesit të punës të personave të punësuar dhe që sigurohet nga inspektorët e punës.

2. Këshilli i Ministrave zhvillon politikat dhe merr masa që synojnë të sigurojnë zbatimin e dispozitave të legjislacionit të punës në të gjitha vendet e punës.

3. Ministri siguron:

- a) zbatimin e dispozitave të legjislacionit të punës në të gjitha vendet e punës;
- b) nxitjen e masave të sigurimit në vendet e punës ku përdoren substanca dhe objekte të rrezikshme;
- c) fuqizimin e parandalimit të aksidenteve në punë.

Neni 5

1. Inspektori i përgjithshëm publikon një listë të vendeve të punës, të cilat duhet t'i nënshtrohen rregullisht inspektimit për arsye të substancave dhe pajisjeve të dëmshme që ato përdorin në procesin e prodhimit

2. Veprimtaritë ushtarake ose pjesë të tyre që varen nga Ministria e Mbrojtjes, përjashtohen nga zbatimi i ligjit vetëm përse i përket forcave të armatosura.

Neni 6

Këshilli i Ministrave nxjerr rregulla për të nxitur bashkëpunimin efektiv të inspektoratit me:

- a) ministrinë dhe inspektoratet e varura prej tyre;
- b) institutin e Shëndetit Publik përse i përket higjienës industriale;
- c) shërbime të tjera qeveritare dhe institucione shtetërore ose private që kryejnë veprimtari të ngjashme;
- ç) policinë;
- d) gjithë punëdhënësit, punëmarrësit dhe organizatat e tyre.

KREU III INSPEKTORATI SHTETËROR I PUNËS

Neni 7

Ministri krijon Inspektoratin Shtetëror të Punës, si organ publik që do të mbikëqyret dhe kontrollohet nga ministria.

Neni 8

Inspektori i përgjithshëm

- 1. Inspektorati drejtohet nga inspektori i përgjithshëm.
- 2. Inspektori i përgjithshëm emërohet nga ministri dhe miratohet nga Këshilli i Ministrave.
- 3. Inspektori i përgjithshëm ka statusin e Drejtorit të përgjithshëm dhe raporton te ministri.

Neni 9

Statuti

- 1. Organizimi dhe drejtimi i inspektoratit rregullohet me statut, i cili propozohet nga ministri

dhe miratohet nga Këshilli i Ministrave.

2. Statuti përcakton:

a) Numrin e inspektorëve, në përpjesëtim të drejtë me:

i) numrin, natyrën, madhësinë dhe gjendjen e vendeve të punës që i nënshtrohen inspektimit;

ii) numrin dhe kategoritë e punonjësve të punësuar në këto vende pune dhe

iii) numrin dhe kompleksitetin e dispozitave ligjore që duhen zbatuar.

b) Organizimin dhe drejtimin e Inspektoratit.

c) Kushtet për marrjen në punë dhe procedurat për emërimin e inspektorëve dhe personelit ndihmës, duke u bazuar në aftësitë profesionale për përmbushjen e detyrave.

ç) Statusin e inspektorëve si nëpunës shtetëror dhe kushtet e shërbimit, në mënyrë që të sigurohet qëndrueshmëria e tyre në vendet e punës dhe pavarësia nga ndërhyrjet e padrejta.

d) Barazinë e trajtimit të burrave dhe grave.

dh) Një formim të përshtatshëm për kryerjen e detyrave, duke përfshirë këtu edhe kualifikimin e vazhdueshëm dhe bashkëkohor të stafit.

e) Masat disiplinore për inspektorët.

Neni 10

Detyrat e Inspektoratit

1) Detyrat e inspektoratit përfshijnë:

a) Sigurimin e zbatimit të legjislacionit të punës sidomos përsa i përket zbatimit të kontratës së punës, kushteve të punës dhe mbrojtjen e personave të punësuar gjatë kohës së punës, si për shembull dispozitat lidhur me orët e punës, pagat, sigurinë, shëndetin dhe mirëqenien, punësimin e të miturve dhe çështjeve të tjera që lidhen me to në atë masë që zbatimi i këtyre dispozitave sigurohet nga inspektorët e punës;

b) inspektimin e vendeve të punës aq herë dhe në atë masë sa është e nevojshme për të siguruar zbatimin efektiv të dispozitave të legjislacionit të punës;

c) sigurimin e informacionit teknik dhe këshillim të punëdhënësve e punëmarrësve në lidhje me mjetet më efektive për zbatimin e legjislacionit të punës;

ç) të njoftojë organet kompetente për të metat ose parregullsitë që nuk mbulohen në mënyrë të veçantë nga dispozitat e legjislacionit të punës, si për shembull nëse personat e punësuar janë të siguruar sipas ligjit të sigurimit shëndetësor dhe ligjit të sigurimeve shoqërore;

d) dhe çdo lloj detyre tjetër që mund t'i besohet inspektoratit me ligj ose vendime të Këshillit të Ministrave.

2. Detyrat e tjera që mund t'i besohen inspektoratit nuk duhet të jenë të tilla që të pengojnë a komprometojnë zbatimin efektiv të detyrave parësore të inspektorëve apo të dëmtojnë në çfarëdo mënyre autoritetin dhe paanësinë, të cilat janë të nevojshme për inspektorët në lidhjet e tyre me punëdhënësit dhe punëmarrësit.

3. Detyrat e inspektoratit nuk duhet të përfshijnë ato që lidhen me mënyrën e të vepruarit si pajtues apo arbitër gjatë procesit për zgjidhjen e mosmarrëveshjeve në punë, me përjashtim të rastit kur të dy palët e kërkojnë vetë këtë.

Neni 11

Kompetencat

1. Inspektorët të pajisur me fletënjoheje kanë këto kompetenca:

a) të hyjnë lirshëm dhe pa bërë njoftim paraprak në çdo orë të ditës ose të natës në çdo vend pune që i nënshtrohet inspektimit;

b) të kryejë çdo lloj kontrolli, testi apo anketimi, të cilin ata mund ta konsiderojnë si të nevojshëm për t'u bindur që legjislacioni i punës është zbatuar në mënyrë rigoroze dhe në veçanti:

i) të pyesin, vetëm apo në prani të të tjerëve, punëdhënësin ose personelin e ndërmarrjes për çdo problem që lidhet me zbatimin e legjislacionit të punës,

ii) të kërkojnë hartimin e të gjitha librave, regjistrave a dokumenteve të tjera, mbajtja e të cilave është parashikuar në legjislacionin e Republikës së Shqipërisë apo rregulloret që lidhen me kushtet e punës, në mënyrë që të shihet nëse ato përputhen me legjislacionin e punës, si dhe të

kopjojnë dokumente të tilla apo të nxjerrin pjesë prej tyre,

iii) të kërkojë afishimin e lajmërimeve, vendosja e të cilave parashikohet nga dispozitat e legjislacionit të punës,

iv) të merren apo të nxirren për qëllime analizash mostra të lëndëve dhe substancave që përdoren mjaft, me qëllim që punëdhënësi ose përfaqësuesi i tij të jenë në dijeni që lëndët ose substancat u nxorrën apo u morën për këtë qëllim.

2. Në rastin e një vizite inspektimi, inspektorët duhet të njoftojnë punëdhënësin ose përfaqësuesin e tij për praninë e tyre, me përjashtim të rasteve kur gjykohet që një njoftim i tillë bëhet pengesë në kryerjen e detyrave të tyre.

3. Me qëllim që inspektorët të jenë të aftë të marrin të tilla masa, atyre duhet t'u njihet e drejta, e cila mund të apelohej te ministri:

a) të urdhërojnë

i) modifikimin e instalimeve apo të ndërmarrjes brenda një afati të caktuar kohor, për të siguruar pajtueshmërinë e tyre me dispozitat ligjore që lidhen me shëndetin dhe sigurimin e punëtorëve, ose

ii) masa me një forcë zbatuese të menjëhershme në rast rreziku të dukshëm për shëndetin apo sigurinë e punëtorëve;

b) t'u kërkojnë organeve kompetente të zbatojnë masat që parashikohen në ligj ose në akte të tjera nënligjore.

Neni 12

Rregullat e sjelljes

1. Inspektorët:

a) ndalohen të kenë interesa të drejtpërdrejta a të tërthorta në ndërmarrjet ku ushtrohet kontrolli i tyre;

b) dënohen me sanksione të caktuara ose masa disiplinore në rast se nxjerrin, edhe pas mbarimit të shërbimit, ndonjë sekret prodhimi a tregtimi ose procesesh pune, për të cilat mund të kenë marrë dijeni gjatë ushtrimit të detyrave të tyre;

c) duhet të ruajnë sekretin e burimit të çdo lloj ankese që sjell në vëmendje të tyre ndonjë të metë a shkelje të dispozitave ligjore dhe të mos i zbulojnë punëdhënësit a përfaqësuesit e tij se vizita e inspektimit u bë si rrjedhim i marrjes së kësaj ankese.

2. Inspektori i përgjithshëm nxjerr për gjithë personelin e inspektoratit rregulla të përgjithshme sjelljeje.

KREU IV

TË DREJTAT DHE DETYRIMET E PUNËDHËNËSVE

Neni 13

Të drejtat e punëdhënësve

1. Punëdhënësi ka të drejtë të marrë nga inspektorati gjithë informacionin e kërkuar në lidhje me legjislacionin e punës dhe sidomos me kushtet e punës dhe sigurinë në punë.

2. Punëdhënësi ka të drejtë të kërkojë me shkrim mendimin e inspektoratit mbi çdo çështje a problem të veçantë që lidhet me zbatimin e legjislacionit të punës dhe sidomos me kushtet e punës dhe sigurinë në punë.

Neni 14

Detyrimet e punëdhënësve

1. Punëdhënësi duhet të zbatojë të gjitha dispozitat e legjislacionit të punës në të gjitha pjesët e ndërmarrjes, siguron të gjitha kushtet për sigurinë në punë dhe formon në mënyrë të rregullt punonjësit e tij në drejtim të dispozitave të legjislacionit të punës që lidhen me sigurinë dhe shëndetin.

2. Punëdhënësi duhet të sigurojë gjithë informacionin e nevojshëm që lidhet me zbatimin e legjislacionit të punës, kur e kërkon inspektorati dhe inspektorët që vizitojnë me fletënjohe

përkatëse.

3. Punëdhënësi njofton inspektoratin për aksidentet në punë dhe rastet e sëmundjeve profesionale.

KREU V DETYRIME TË PËRGJITHSHME

Neni 15 **Detyrimi për informim**

Çdo person që kërkon të ngrejë një ndërmarrje, të marrë përsipër një ndërmarrje ose të fillojë kryerjen e një kategorie të veçantë veprimtarie të përcaktuar nga inspektori i përgjithshëm, duhet të njoftojë paraprakisht inspektoratin.

Neni 16 **Detyrimi për konsultim**

1. Planet dhe projektet për ngritjen e një ndërmarrjeje të re, uzinë a objekti ose procesi prodhimi paraqiten pranë inspektoratit për të marrë mendim nëse planet apo projektet e sipërpërmendura e bëjnë të vështirë ose të pamundur zbatimin e legjislacionit të punës, ose mund të përbëjnë kërcënim për shëndetin a sigurinë e personave të punësuar.

2. Zbatimi i planeve për ngritjen e ndërmarrjeve të reja, uzinave dhe proceseve të prodhimit, të cilat gjykohen nga inspektorati si të rrezikshme a kërcënuese për shëndetin, kushtëzohen nga kryerja e ndryshimeve të urdhëruara nga inspektorati, të cilat kanë si qëllim ruajtjen e shëndetit dhe sigurinë e punëtorëve.

3. Një person mund të importojë në Republikën e Shqipërisë vetëm mallra dhe shërbime që janë në përputhje me standardet e pranuar nga Republika e Shqipërisë. Inspektorati ka të drejtë të gjobitë a ndalojë shitjen e mallrave dhe shërbimeve të importuara në Republikën e Shqipërisë, në të gjitha rastet kur mallrat dhe shërbimet nuk përputhen me legjislacionin e punës dhe rregulloren e sigurimit në punë. Çdo importues që dyshon në pajtueshmërinë me legjislacionin e punës të mallrave dhe shërbimeve të importuara, duhet të konsultohet me shkrim me inspektoratin.

Neni 17 **Detyrimi për të kërkuar një autorizim**

Asnjë ndërmarrje a person nuk ka të drejtë të shesë ose të furnizojë dikë me substanca dhe objekte të rrezikshme, të përfshira në listën e substancave dhe pajisjeve të tillam të nxjerrë nga inspektori i përgjithshëm, pa autorizimin e inspektoratit.

KREU VI TË DREJTAT DHE DETYRIMET E PERSONAVE TË PUNËSUAR

Neni 18

1. Të drejtat dhe detyrimet e personave të punësuar, të përcaktuara në legjislacionin e punës, zbatohen ndaj gjithë personave të punësuar në territorin e Republikës së Shqipërisë, pavarësisht nga shtetësia e punëdhënësit.

2. Të formuarit dhe pjesëtarët e familjes gëzojnë të njëjtat të drejta dhe përmbushin të njëjtat detyrime, sikurse edhe personat e punësuar.

Neni 19 **E drejta për të paraqitur një ankesë**

Personi i punësuar ka të drejtë të paraqesë një ankesë pranë inspektoratit, nëse punëdhënësi shkel një dispozitë të legjislacionit të punës.

Neni 20

Detyrimi për t'u formuar mbi masat e sigurimit

Personat e punësuar kanë për detyrë t'i nënshtrohen formimit mbi masat e sigurimit, të përdorin të gjitha pajisjet e sigurimit në mënyrën e duhur dhe të respektojnë të gjitha rregullat e sigurimit në punën që ata bëjnë.

Neni 21

Bashkëpunimi i personave të punësuar

Personat e punësuar bashkëpunojnë me punëdhënësin e tyre, me qëllim përmirësimin e kushteve që ndikojnë në shëndetin dhe sigurimin në punë. Personat e punësuar marrin pjesë në formim mbi sigurimin në punë, kur e kërkon punëdhënësi.

KREU VII
INFORMIMI

Neni 22

Informimi publik

1. Inspektorati këshillon dhe instrukton punëdhënësin dhe personat e punësuar prej tyre për legjislacionin e punës dhe çështjet që lidhen me sigurimin në punë nëpërmjet:

a) Leksionesh, bisedash në radio, afishesh, pamfletesh dhe filmash që shpjegojnë dispozitat e legjislacionit të punës dhe sugjerojnë metodat për zbatimin e tyre dhe masat parandaluese për aksidentet në punë e sëmundjet profesionale;

b) ekspozitash për shëndetin dhe sigurimin;

c) udhëzimesh për higjienën dhe sigurimin në punë në shkollat teknike.

2. Inspektorati publikon rregullisht rregulloret për sigurimin në punë në një mënyrë përgjithësisht të kuptueshme nga punëdhënësit dhe personat e punësuar prej tyre.

Neni 23

Detyrimi për të raportuar

1. Punëdhënësit që janë të regjistruar për t'iu nënshtruar një inspektimi të rregullt, duhet t'i raportojnë çdo vit inspektoratit për të gjitha vendet e punës që i nënshtrohen këtij inspektimi, numrin e personave të punësuar në to, duke përfshirë:

a) numrin e vendeve të punës që i nënshtrohen inspektimit;

b) numrin mesatar të personave të punësuar në këto vende gjatë vitit;

c) veçoritë e klasifikimit të personave të punësuar sipas ndarjeve: burra dhe gra sipas grupmoshave.

2. Inspektorët dhe zyrat lokale të inspektoratit, sipas rastit, paraqesin pranë inspektorit të përgjithshëm raporte periodike për rezultatet e veprimtarive të tyre inspektuese.

3. Këto raporte hartohen në mënyrë të tillë dhe trajtojnë çështje të tilla siç parashikohen herë pas here nga organi qendror. Ato duhet të paraqiten sa herë kërkohen nga ky organ, por në çdo rast jo më pak se një herë në vit.

Neni 24

Raporti vjetor

1. Inspektori i përgjithshëm publikon një raport të përgjithshëm vjetor për punën e shërbimeve të inspektimit që ai drejton.

2. Një raport i tillë vjetor i paraqitet ministrit brenda një periudhe prej tre muajsh, Kuvendit Popullor brenda gjashtë muajsh dhe publikohet brenda 12 muajsh pas mbarimit të vitit të cilit ai i përket.

KREU VIII PROCEDURA DHE SANKSIONE

Neni 25 **Procedura**

1. Personat që shkelin ose nuk respektojnë dispozitat ligjore, zbatimi i të cilave sigurohet nga inspektorët, i nënshtrohen procedurave ligjore të menjëhershme pa paralajmërim.

2. Në rast të shkeljeve nga punëdhënësi të orëve të punës dhe të masave mbi kushtet e punës, ai paralajmërohet që të marrë masa për ndreqjen ose parandalimin e tyre.

3. I lihet gjykimin të inspektorëve nëse duhet paralajmëruar dhe këshilluar apo të marrin masat e tjera të parashikuara në këtë ligj.

Neni 26 **Sanksione**

1. Sanksionet për shkeljen e dispozitave të legjislacionit të punës, zbatimi i të cilave sigurohet nga inspektorët dhe për pengimin e inspektorëve në kryerjen e detyrave të tyre, përfshijnë:

a) gjobë deri në 50 herë të pagës minimale;

b) nëse kjo shkelje përbën vepër penale zbatohen dispozitat e Kodit Penal.

2. Ekzekutimi i vendimeve të dënimit me gjobë bëhet sipas ligjit nr.7697, datë 7.4.1993 “Për kundërvajtjet administrative”.

Neni 27 **Apelimet**

Kundër vendimeve të inspektoratit bëhet ankim te Inspektori i Përgjithshëm brenda 5 ditëve nga dita e njohimit të vendimit, i cili brenda 15 ditëve duhet të shprehet me një vendim. Kundër vendimit të Inspektorit të Përgjithshëm bëhet ankim në gjykatë brenda 5 ditëve nga dita e njohimit të vendimit.

KREU IX DISPOZITAT E PËRKOHSHME DHE PËRFUNDIMTARE

Neni 28

Këshilli i Ministrave nxjerr rregulla për zbatimin e dispozitave të ligjit “Për Inspektoratin Shtetëror të Punës”.

Neni 29

Vendimi i Këshillit të Ministrave nr.600, datë 20.12.1993 “Për krijimin e inspektoratit të punës” dhe çdo dispozitë që bie në kundërshtim me këtë ligj, shfuqizohet.

Neni 30

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Shpallur me dekretin nr.1229, datë 26.9.1995 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë, Sali Berisha